

محمد حکمی

۷۲۵ - پیکار سو نوشت - مصطفی

خلاصه قسمت گذشته

« احمد دانشجوی فیلیپینی برای گذراندن ایام تعطیل با قطار بهزادگاه خود یعنی شهر کوتا باتو در جزیره « هین داناؤ » می‌رود.

وی درخانه با پدرش راجع به سرنوشت مسلمانان بحث می‌کند و یادآوری می‌کند که حکومت مسیحی فیلیپین مسلمانان را از مزارع و خانه‌ها بیشان بیرون میراند و زندگی را بر آنان مشکل ساخته است.

پدر او که مردی نسبتاً ثروتمند و نسبت بزندگی همکیشان خود بی اعتماست سعی می‌کند او را از وارد شدن به مسائل اجتماعی و اسلامی منع نماید و به او میگوید که تنها بفکر خود و خانواده اش باشد و احمد بوی پاسخ میدهد که اگر فقط به خود و رفاه زندگی خود و خانواده اش بیندیشد تفاوتش با یک حیوان چیست؟

واکنون بقیه داستان :

حرفها نداشتند. آنها درس خود را دنبال کردند و پول و مقام و شهرت رسیدند و حالاهم زندگی مادیشان تأمین است و هم مقام اجتماعیشان .. هیچ چیز کم ندارند. سالی دو سه بار به کشورهای اروپائی سفر می‌کنند. خانواده اشان هم در رفاه کامل بسر میزندند.

پدر احمد باشندن سخنان او گفت:

- اوه، پسرم! تو جلی احساساتی هستی. البته تقصیر نداری. بعضی از جوانها اینطور هستند. آن زمان که در دیرستان بودم بعضی از محصلین مثل تو بودند. اصلاً بدرسشان تمیز سیدند. همیشه از این حرفها میزندند. اما محصلین عاقل اعتمایی به این

روز بعد دانشجوی جوان بدیدن نامزد خود «فائزه» رفت. او دختری تعجب بود و به شوهرش عشق میورزید، اما اطلاعات عمومی زیادی نداشت. هر بار که آن دو بهم می‌رسیدند به کنار دریا میرفتند و همراه با امواج خروشان دریا از زندگی آینده خود حرف میزدند. احمد سعی میکرد که ضمن گردش مسائل اجتماعی را نیز برای نامزد خود مطرح کند. فائزه ابتدا علاقه چندانی به آن مباحث نشان نمیداد اما احمد سعی میکرد که با او بفهماند خوشبختی خانوادگی بدون خوشبختی اجتماعی امکان پذیر نیست و فقط حیوانات و با آدمهای حیوان صفت به خوشبختی فردی پایی بندند.

آن روز فائزه که بتدریج خود به موضوعات اجتماعی علاقمند شده بود از او پرسید :

— اسلام از چه زمانی به فیلیپین راه یافت؟

احمد نفسی عمیق کشید و سپس جواب داد:

— در قرن سیزدهم اسلام بوسیله بازرگانان مسلمان به جزیره مالایا و جزایر اندونزی و برunei و فیلیپین راه یافت. مردم این جزایر چون دیدند تعالیم این مذهب نجات بخش آنان را به مهروزی و برابری و برادری دعوت میکنند دسته دسته به این آئین راستین روآوردند و تا آنجا پیش رفته که شهر «حالاکا» در اوائل قرن پانزدهم میلادی مرکز علوم اسلامی گردید.

در دانشگاههای اسلامی مالاکا علوم پزشکی، شیمی، زیست شناسی و نجوم و فقه تدریس میشد و مردم آنچنان در آموختن علوم از خود اشتباق نشان میدادند که انتظار میرفت دانشگاههای مالاکا گوی

توهم باشد مثل آنها باشی. ما از کجا بدانیم که اگر حکومت مسیحی فعلی کنار برود یک حکومت بهتر سر کار می‌آید و ... احمد که ناآن لحظه سعی کرده بود خود را کنترل کند ناگهان بی اختیار گفت :

— پدر! حالا که از نظر شما قطبه بود وضع مادی برای انسان مطرح است یک شیوه دان که علم خویش را در اختیار قاچاقچیان هروئین فرارداده است و برای آنان هروئین تهیه میکند تا حقوق خوبی دریافت کنند چنان هم مقصربیست؟ و یا آن رشوه خوار پلبدی که حق را ناحق میکند و یا ریاخواری که خون بینوایان را میمکد، اینها هیچکدام تقصیری ندارند. چون فقط رفاه خود انسان و خانواده اش مطرح است.

مرد سالخورده که پاسخ منطقی برای این سوال نمی‌یافتد بسرعت موضوع بحث را عوض کرد و گفت :

— از زمانیکه من «فائزه» را به عقد تو درآوردم امیدوار بودم که این حرفاها اکنار بگذاری چرا اینقدر بامن جزو بحث میکنی؟ من سالها کوشش کردم تا توانستم ثروتی برای خانواده خود گرد آورم ولی حالا میترسم که تو با این حرفاهاست در درسی برایم فراهم کنی. حالا بهتر است که به نزد نامزدت بروی. او از دیدن تو خیلی خوشحال خواهد شد. این چند روز پشت سر هم تلفن میزد و سراغ ترا میگرفت. بروید با هم خوش باشید و بگذارید یک آب راحت از گلویمان پائین بروید.

* * *

امامت‌اسفانه در سال ۱۵۶۵ بک غول استعمار گر
دیگر غربی به فیلیپین هجوم آورد.

در این سال اسپانیائی‌ها به رهبری لیکاسی چند جزیره مسلمان‌نشین فیلیپین را تصرف کردند و همه نیروی خود را برای نشر و پخش ایده‌های مذهب مسیحیت بکار برندند و از آن بعد پیکار مسلمانان با نیروهای اشغالگر اسپانیا آغاز شد (۱)

اسپانیائیها توانستند در مناسبات‌های مختلف آتش رقابت و اختلاف را میان سلاطین و حکمرانان اسلامی شعله‌ورسانند. برخی را با پول، هدایا و وعده‌های سرخونم و ثناگوئی‌های مفت فاسد کردند و برخی دیگر را با برگرداندن مطالب اسلامی و نصوص قرآنی فربیت دادند (۲)

«اسپانیائیها از همان آغاز و رو دیاست «مبیحی-کردن» را که در همه مستعمرات خود بکار می‌برند در جزایر فیلیپین اعمال کردند و پیوسته با سربازان خود تعداد زیادی از کشیشان، راهبه‌ها و مبلغین مسیحی را حرکت میدادند و همین امر موجب شد که عده‌ای از مردم فیلیپین «فربیت مبلغین مسیحی را خود ده» و مذهب اسپانیائیها را پذیرند.

اما با وجود همه آن کوشش‌های استعمار گرانه، مسلمانان شهر هین دافلو و مجمع الجزایر «سولو» همچنان مسلمان باقی ماندند و در مقابل سیل تبلیغات مداوم مبشرین مسیحی مقاومت کردند و سیصد سال تمام با پیکارهای خود حکومت

سبقت از سایر مراکز علوم اسلامی بر بایند. امام‌اسفانه یک حادثه تأسف‌آور به آن همه پیشرفت پایان داد. فکر میکنی آن حادثه چه بود؟

«فائزه» جواب داد:

- نمیدانم بهتر است توبگوئی.

احمد به افق چشم دوخت. اینطور بنظر میرسید که از ذکر آن حادثه سخت ناراحت است. پس از

چند لحظه سکوت گفت:

- از زمانیکه استعمار و امپریالیسم غرب به جزایر ما قدم گذاشت فاجعه عقب‌ماندگی آغاز گشت. در سال ۱۵۱۱ پیر تعالیمها از راه دریا «راجحا صالح» را محاصره کردند. کشته‌های آنسان به توپهای دورزن مجهز بود و آنان توانستند پس از سه روز جنگ تعدادی از کشته‌های مسلمانان را غرق سازند. و پس از آن به قلمهای نظامی و دژهای شهر مالاکا حمله بر دند.

مسلمانان بشدت از شهر خود دفاع کردند اما حقیقت آن بود که آنان وسائل دفاع لازم را نداشتند و پر تعالی‌های مسیحی سرانجام توانستند آن شهر را به اشغال خود درآورند.

سقوط مالاکا مصیبت بزرگی بود، اما موجب اتحاد و اتفاق بقیه مسلمانان در جزایر دیگر شد. مبلغین اسلامی بر کوشش‌های خود افزوondند تا آنجا که بزودی شهرهای «مین دانائو» و «بوایان» و مانیل در فیلیپین بصورت مراکز تبلیغ و نشر تعالیم اسلام درآمد.

۲۹ رجوع کنید به کتاب «مسلمانان فیلیپین» تأییف دکتر قیصر ادیب ترجمه سید ابراهیم سیدعلوی

احمد در این موقع ساکت شد. هاله‌ای از آندوه چهره او را فراگرفت سعی فراوان کرد که از ریختن اشک خودداری کند، اما یادآوری آن‌همه رنجها و فداکاریها و آن‌همه خونهایی که در راه آزادی ربخته شده بود کوشش وی را بی‌ثمر ساخت.

دانشجوی جوان بی اختیار گریست و به آرامی گفت:

— درود من بر زنان و مردان و جوانانی که در مدت سیصد سال ضربات هولناک اشغالگران مسیحی را تحمل کردنند اما تسلیم نشدند.

«فائزه» که از دیدن اشگاهی نامزد جوان خود سخت ناراحت شده بود گفت:

— چه چیزی اجداد ما را آنچنان سخت کوش و پرتوان و تسلیم ناپذیر ساخته بود؟.

چه چیزی آنرا وادر میکرد که شکنجهها، در بدرباری‌ها و رنج‌های طاقت‌فرسار اتحمل کنند اما مذهب خویش را ترک نکنند و دائمًا با اشغالگران مسیحی بجنگند؟.

احمد در چشم انداز فائزه خبره شد و جواب داد:

— چه چیزی؟. یک کتاب مقدس که نامش قرآن است. این کتاب مجاهدان راه خدادار بر آنانکه از از جنگ میگریزند برتری داده است **فَصَلَّ اللَّهُ عَلَى الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاتِلِيْنَ أَجْرًا عَظِيْمًا**^(۲)

و به آنانکه در راه خدا کوشش کنند راه زیستن

بقیه در صفحه ۲۹

اسپانیائی‌هارا بسته آوردند^(۱))

اسپانیائی‌هاروش فتوvalی و مالکیت‌های بزرگ‌تر را در فیلیپین رایج ساختند. زمین‌های زراعتی به اشخاص با نفوذ سپرده شد و یا آنکه در اختیار کلیساها قرار گرفت^(۲))

استعمارگران اروپائی برای درهم‌شکستن نیروی مقاومت و تسلیم ناپذیری مسلمانان سیاست‌های ناجوانمردانه بکاربردند و در مدت سیصد سال تسلط پیش‌مانه خود بر جزایر فیلیپین بشدت آنرا تحت فشار گذاشتند.

آنان بطور مرتب مزارع و باغهای متعلق به مسلمانان را تصرف کردند. و کشیشان مسیحی اعلام کردند که جنگ با مسلمانان جهادی است مقدس، تظیر جنگ بازدیدان دریائی است. استعمارگران، پیکارجویان مسلمان را «راهزنان و شورشیان بی‌آزم» نقب دادند!

از جهت اقتصادی اسپانیا، مسلمانان را مجبور میکرد تا برنج را که اساسی ترین ماده غذایی آنان بود فقط از اسپانیا وارد کنند و تنها با جزایر تحت تسلط اسپانیا روابط تجاری برقرار نمایند.

استعمارگران، مسلمانانی را که قصد پیوستن به نیروهای پیکارجوی اسلامی داشتند بشدت مورد آزار و شکنجه قرار میدادند و تاریخ فیلیپین گویای جنایات بی‌شماره اشغالگران اسپانیائی است.

۱ - رجوع کنید به کتاب «Our Widening World» صفحه ۲۳۷

۲ - مدرک سابق صفحه ۲۳۸

۳ - سوره النساء آیه ۹۹

ازدواج فامیلی خط‌ندازد

در سمینار دو روزه بررسی ازدواج‌های فامیلی ک.ه. در دانشکده پزشکی دانشگاه اصفهان بروپا شد، شایعه عوارض ناگوار ازدواج‌های فامیلی تکذیب شد.

دکتر باجلی، متخصص بیماری‌های داخلی کودکان، در این سمینار، گفت: من از ازدواج‌های فامیلی دفاع میکنم و به دختر عموماً و پسر عموماً و سایر افراد فامیل که قصد ازدواج با یکدیگر را دارند، اعلام میکنم که در صورت سلامت کامل، میتوانند بدون کوچکترین نگرانی، با یکدیگر عروسی کنند. اگر مادری از سلامت و صحبت مزاج برخوردار باشد، هیچگاه کودکی علیل و ناقص بدنی نخواهد آورد. من باتابم بیماری‌هایی که به عوارض «مادرزادی» معروف شده است، مخالفم و شایعه عوارض پیوندهای فامیلی را نیز تکذیب میکنم. زیرا یک نوزاد کور، ممکن است مادری سالم داشته باشد که علل کورشدن‌ش را باید در دوران بارداری جستجو کرد. ممکن است، مادر در این دوره در مرعرض اشمه مجھول قرار گرفته یا به سرخک مبتلا شده باشد.

بعضی از دخترخانم‌ها، استخوان رانشان در رفته است و مثل اردک راه میروند و این را نباید بیماری ارشی و یا نتیجه ازدواج فامیلی دانست. بعضی‌ها معتقدند که طول عمر نیز موروثی است و بی‌همسری میگرددند که در خانواده‌ی با طول عمر زیاد بدنی‌آمده باشد، اما این هم درست نیست.

دکتر گاسپاریان، استاد ژنتیک دانشگاه اصفهان نیز، منع ازدواج‌های فامیلی را بی‌اساس خواند و گفت: ما فقط، دوستانه توصیه میکیم، افراد فامیل پیش از آنکه عاشق هم بشونند، به متخصص مراجعه کنند، زیرا آماری که در مدرسه مخصوص نایینا یان اصفهان تهیه کردایم، نشان میدهد که از ۲۰۰ نایینای این مدرسه، صد نفر شان بیهوده کورشده‌اند و اگر بدرومادرشان پیش از ازدواج به متخصص مراجعه میکرندند، صاحب فرزندان سالمی میشندند.

(اطلاعات ۵ خردادماه ۱۳۵۳)

خوشنختی کاذب

دین و اسلام

انسان مادی موجود مسخ شده و فاقد الاراده‌ای است که بسان بازیچه‌ای درمیان تولید و مصرف در نوسان است.

«هر کو نکاشت مهر و نخوبی گلی نجید
در رهگذار باد؛ نتهیان لاله بود. (۱)»

نمی‌گراید و هنگامیکه انسان خود را در فعالیت‌های اقتصادی محدود کرد، از قوانین طبیعی کاملاً بپروردی نمی‌کند» (۲)

انسانها اگر همواره برای خود و فقط به راه سعادت خود گام بردارند، به خوشبختی راستین خویش فکر کنند، هیچگاه تکر آزار دیگران را نخواهند کرد. یعنی وقت آن را نخواهند داشت. زیرا، از یکسو راه تکامل انسان پس از طولانی، پرداخته و پریچ و خم است و از سوی دیگر، فرصت

«ما امروز در جاده زمان بدون آنکه به احتیاجات اصلی جسم و جان خود توجه کنیم، پیش می‌رویم... نمی‌خواهیم به فهمیم که برای ادامه زندگی بایستی به مقتضای طبیعت اشیاء و خودمان رفتار کنیم اگر انسان را فقط بفعالیت اقتصادیش منحصر کنند، مانند آنست که قسمت بزرگی را از اوی بریده باشند. بنابراین «لیبرالیسم» و «مارکسیسم» هردو تها بیلات اصلی و طبیعی را بایمال می‌کنند. اجتماعی که اقتصاد را برای خود هدف می‌شناسد، به سعادت

- ۱ - حافظ
- ۲ - الکسیس کارل. کتاب راه و رسم زندگی ص ۳۲ و ۷۷ به نقل از کتاب «اسلام آئین زندگی» نوشتة علی حجتی کرمانی

به « سعادتی کاذب » خطرناکتر از « شقاوت صریح » مؤمن شده‌اند. آسایش خویش را در فرسایش دیگران می‌انگارند.

* * *

مردم از یکطرف دسترنج و بهره ساعتها، ماهها و سالها تلاش و کوشش و عرق دیختهای در هوای گرم تابستان و ارزیدن درهای سرد زمستان را، یکجا و ارزان، به کام نهنگ آسای سیری تا پذیر چرخ بی احساس تولید و مصرف می‌ریزند و از طرف دیگر موج رقابتی غیر انسانی، کینه‌جویانه و قلائقی‌گرانه در میان هم‌نوغان تنگدست خود ایجاد می‌کنند تا آنان نیز چنین کنند.

علیرغم شکم‌گرسنه و سفره خالی، خانه خود را بصورت مخزنی آراسته و بترینی پر زرق و برق از کالاهای تجملی مزاحم و بی مصرف در آورند تا در این غوغای ظاهر آرائی و تجمل پرستی از رقبای خود که – زمانی برادران و خواهران پر از مهرش بودند – عقب نمانند و بدین ترتیب چرخ تراستهای پر رونق از حرکت باز نایستد و کالاهای متوجهی به دل و دین باختگان فرآورده. های جدید تر عرضه کند، و اینان یعنی قربانیان نا آگاه های فاسد خود را بقیمت نابودی می‌بینند و بیرانی مصرف نیز هر چه بیشتر از ساعت فراغت و آسایش خود بزندند، بتدریج نیروی جباتی خود را تحلیل برند تا بتوانند مجدد و بترین خانه خود را مزین تر نمایند چرا؟

خود هم نمی‌دانند و متعجبند و سرگردانند. فقط بین دلخواشند که دکوراسیون چهارده بواری مسکونیشان همانها را دارد که فلان

بسیاراندک است و عمر گذرا. با این حساب دیگر فرصتی برای بیراهه رفتن باقی نمی‌ماند. و اینکه می‌بینی نه گاه گاهی، بلکه همیشه سر- گذشتname زندگی بشر بر است از تا بلوهای حزن آور آزارها، لطمehا و شکنجههای و پرونده های مر بوط به آنها، از این رواست که آنان « سعادت راستین » را نشناخته‌اند خوشبختی واقعی را - که آسایش انسان در سایه آسایش دیگران است لمس نکرده اند والانه « قابلیل » « هایل » را می‌کشد. نه فرعون با موسی ستبر می‌کرد. نه ابو جهل با پیامبر اسلام (ص) درمی‌افتد. نه استعهار گر تمام حاصل اندیشه خود را در راه توسعه استعمار و نابودی انسانها به کاره ببرد.

اینکه همسایهای آرامش خود را درنا آرامی همسایه می‌جویند، « بیگانه خویشاوندی » عبس و نوش خود را در سوزنیش خویشاوند دیگر می‌باشد، « جاه طلبی » برتری خود را درد نمی‌دستی دیگران می‌پندارد؛ « روبه مزاجی » پایداری خود را بر اساس ارت اندیشه‌ها و بیازی گرفتن ذوقها و شور حوالها استوار می‌کند.

یا فلسفة نژاد پرستی نازی، برتری نژاد « زرمن » را بقیمت نابودی می‌بینند انسان و بیرانی دهها شهر و کشور جستجو می‌کند. سفید پوست حبله گروخان، سیادت خود را در اسارت و به زنجیر- کشیدن سیاهان می‌نندارد، کشورهای استعمار گر پایدهای موجودیت و سیاست پیش روی خود را بر- مکیدن شیره اقتصادی کشورهای زرخیز و عقب نگاه داشتن آنها بنا می‌کند، بدین خاطر است که

است که تمام ارزش‌های متعالی معنوی، چون: عاطفه، محبت، نوع دوستی، گذشت، دلجوئی، همدردی، ایثار، فداکاری، که فلسفه اصلی حیات انسانیت در پای بت عصر فضای یعنی «پول» قربانی می‌شود. ارزشها دگرگون می‌گردد. چون با این وسیله می‌توان بتمام آذوهای رسانید. در وادی تجمل ولو کس گرانی و تنوع طلبی، اسب مراد را بی‌لگام راند و شخصیت وابسته به وسائل لوکس را به خود خویشاوند، همسایه، همکار و همنوع کشید و بخاطر چنین پنداری حیوانی، یعنی رفایهای مادی و چشم و همچشم‌های تجملی است که شخصیت والای انسان، این «گل سر سبد آفرینش» این تنها موجود شایسته ناج «وَلَقِدْ كَرِمْنَا يَنِي آدَمَ» (۱)، این مزاوار ترین آفریده «وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي» (۲) و بالآخره «این جانشین خدا در ذمین» سقوط می‌کند و شکوه انسانی او با تمام عظمش تابعی می‌شود از متغیرمد، لباس، خانه، ماشین، عنایوین پوج و.... و در این هنگام است که به موجودی بی‌اراده و بازیچه‌ای سبک وزن، مبدل می‌شود بین تولید و مصرف در نوسان. قادر اختیار و قدرت انتخاب. فرمان اراده‌اش را تبلیغات در دست می‌گیرد و اورا بهرجا که میل مبارک باشد می‌کشاند

* * *

همسايه دارد، فلان همکار و فلان خویشاوند دارد. آری تمام سعادت خوبیش را در این دلخوشی پوج خلاصه کرده‌اند.

دگرگونی ارزشها:

وقتی مبارک ارزیابی و محک سنجش - که همه چیز را باید بر مبنای آن سنجید - تغییر کرد، ارزشها نیز دگرگونه جلوه می‌کنند. هنگامیکه ملاک ارزشیابی رفتار انسانها که باید «انسانیت» باشد از میان برداشته شد. کیفیت داوریها نیز متغیر می‌شود. نگرشها، حب و بغضها، رغبت و نفرتها، کشش و کوششها، رفت و آمدها، بررسی و پاسخها نیز تغییر جهت می‌دهند و از اینجاست که سبل فاجعه سرازیر می‌شود.

و باید گفت در زمان و جهان کنونی یک چنین تغییری انحرافی آنهم بزاید ۱۸۰ درجه ایجاد شده و چنین فاجعه جانکاهی بوجود آورده است.

الکیزه فاجعه:

ریشه درد اینست که محک سنجش و ارزیابی یعنی «انسانیت» و آنچه به تحقق آن می‌انجامد، جای خالی خود را به «پول» این دام فرینده و دلربای «مادیت» داده است.

تمام تلاش و کوششها، شوروغانها، بیاوبر و هارا «پول»، «مادیت» در انحصار خود گرفته است.

همچیز بر مبنای آن سنجیده می‌شود و بس از اینرو درگیر و دار این بیهوده تلاشها و پندارها

(۱) سوره اسراء آیه ۷۰

(۲) سوره حجر آیه ۲۹

مسئولیت و وظیفه شناسی، با عدم مسئولیت و وظیفه شناسی، سازندگی با ویرانگری، همکاری و... اون و اتحاد با فردگرایی و فردپرستی و افزوا ، تساوی با تبعیض، آزادی با محدودیت، هفت و پاکدامنی با خود عربان نمائی و روپیگری و دوستی بادشمنی تغییر مکان میدهد.

و چه مبادله پوج و معاملة یمحاصلى است بلکه بمراتب زیانمند و خسارتزا که اگر طبق اصول محاسبات ارزیابی شود، حاصل این مبادلات زبانهاست تصاعدى . یعنی منحنی نمودار این معامله از نظر سودنو لی است، و از نظر زیان و خسارت صعودی و همانطور که رودخانه جاری زمان به پیش می رود، فاصله ایندو یعنی سود وزیان این مبادله بیشتر می شود تا آنجاکه اگر روزی به فکر ازین بردن این فاصله و دره وسیعی که بین آنها ایجاد شده بیفتد نیز ممکن نشود.

جز ایرماگام نهاد . در آغاز قرن یستم بدنبال جنگ امریکا و اسپانیا ناوگانهای آمریکائی وارد آبهای جز ایر فلیپین شدند.

مردم فیلیپین که سالهای فراوان شلاق استعمار اسپانیارا بر بدن خوبیش احساس کرده بودند ابتدا تصور کردند که با ورود آمریکائیها زنجیرهای استعمار سیصد ساله اسپانیا پاره خواهد شد و آنهمه تبعیضها و بی عدالتیها پایان خواهد یافت.

اما بعدها فهمیدند که امیدستن به یک نیروی بیگانه ایمیعشه بیش بود و در صحنه تاریخ هرگز آزادی و استقلال و شرافت را با سینی طلائی به هیچ ملتی تقدیم نکرده اند.

اینگونه موجود مسخ شده و مساوب الاراده با تمام ارزشها بیگانه می شود - گرچه ظاهرآ پیوسته سنگ آنها را بسینه میزند و نتیجه چنین بیگانگی و نادیده انگاشتن فضیلتها و ملاکها و معيارهای اخلاقی، ره آورده تخم دوزدهای است که هدف رادرابای زیاده رویهای ناروا و افراط و تغیر طهای بیجا بلکه زیانمند، فخر فروشی های پوج و مبتذل پنهان میسازد. نیروی هدفیابی، و طرح ریزیهای مثبت با توجه به هدف را تضعیف و چه بسا که بصفر نزول میدهد. آنگاه مبادله ای عجیب در تمام شؤون زندگی آدمها صورت می گیرد.

قدرت فکر با ضعف اندیشه، قوت روح بانا تو ای روان ، خستگی تا پذیری فعالیت و کار و کوشش با آسیب پذیری و سرخوردگی، عواطف عالی انسانی با خشونت، ولجاجت، بی رحمی، نظم و دقتو حسنا بگری انسانی باحیلهها و موذی گریهای حیوانی ، احسان

٤- بقیه از صفحه

با شرافت را نشان میدهد **وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِيْنَا اللَّهُمَّ يَنْهَا مُسْبِلُنَا** (١)

«فائزه» از شیدن این آیات سخت تکان خورد و نگفت:

پس چه چیزی سبب شده است که امروزه برخی از مسلمانان نسبت به مذهب و سرتوشت خود این چنین بی تفاوت شده اند؟

احمد بسرعت جواب داد:

- انتشار عقیده های استعمارگرانه ، مسیحیان با یک سلسه برنامه های تبلیغی سعی دارند که مسلمانان را بسوی ای هدفی، بی تفاوتی و لذت جوئی سوق دهند. از همه بدتر آنکه در قرن یستم استعمار جدیدی به